

Зубкова С.О. *поетеса м. Нікополь, Україна* [Біографія](#)

Поезія козацького края

(Дитячі вірші)

Опеньки

На галявинці, як квочки
Повсідалися пеньочки...
Вкриті мохом, у траві –
Близько – близько від землі.
Пні трухляві і мякенькі,
А під ними глянь – опеньки...
Так всі ці грибочки звать,
Бо вони лиш тут ростуть...
Під пеньками на узліссі,
Як дощі впадуть у лісі –
Хоч лопатою греби...
Лиш осінні ці гриби!..
Дід з онуками й бабуся
Восени у ліс зберуться...
Повні кошики й торбину –
Наберуть грибків на зиму!

Дятел

Серед листя і гіляк...

Дивна пташка «скік» та «скак»
Чепурненька і барвіста –
Наче мамине намисто...
У всі шпарки заглядає...
Що ж в дірках вона шукає?...
Дзьобом гучно стукотить –
Схопить щось, й ковтає вмить...
Дятлик це, він дзьобом б'є,
Короїдів дістає,
Їх личинками смакує –
Груші й яблуні рятує!!!

Герой!

Папужка, кіт й великий пес
Жили в одній квартирі...
Кіт білий, лише плямку мав,
Немов сідло на спині...
Собака рижий здоровенний,
Лиш морда чорна й вуха...
Чужих котів він не любив –
Свого спіймає й слуха...
А кіт мурчить одне і теж:
Мур-мур, мур-мур, мур-муха,
Лизне собаку й знов мурчить –
Собака мовчки слуха...
Папужка наш у клітці жив:
Сіренький, писок жовтий,
Червоні цятки з двох боків,
Ще чуб мав й хвостик довгий...
Жили всі дружно... тільки кіт
Хотів мисливцем стати,
У клітку лапи простягав –
Папужку хтів дістати...
На клітку виліз раз... лежить...
І нашорошив вуха...
Папужка враз за писок – «щип»...
Ось так тобі, хапуга!

Кіт з переляку крикнув «Няв!»
(чекав мабуть подяку...)
Собака голову підняв
І гавкнув з переляку...
І з того часу, більше кіт
Папужку не займає...
Тепер вже кіт, і навіть пес –
Героя поважає!...

Колискова для Данилка

По садочку ходить кіт,
В квітнику лишає слід...
Що це котик витіва –
Скрізь столочена трава...
Я коточка не сварю,
А тихенько говорю:
«Якщо тут ходити будеш –
Зломиш й квіточку мою»...
Котик тихо воркотить:
Пробіжу садочком вмить.
Там під кущиком бузку
Нірка мишки є в кутку...
Білі нірки посиджу,
Почекаю, полежу...
Коли мишка з нірки вийде –
Я їй казку розкажу...
Як лікує Айболить
Як в звіряток, що й болить,
Як байки розповідає
Для малечі вчений кіт...
Як Телесик рибку брав
І родину годував,
А малий Котигорошок –
Змія лютого здолав...
Спи, Данилко, засинай,
Заквітує сад-розмай,
Будеш Гетьманом Великим –
І прославиш Рідний край!!!

1 січня 2007 р.

Про жабок

На ставку, де тихі плеси,
Де бичків ловив Телесик...
Завелась сім'я ропатих
Жабенят, їх мами й тата...
День на сонці загоряють,
А вночі пісень співають...
Та коли замовкне спів –
Нищать лютих комарів!..
Кожен вечір жабка-тата
Починав пісень співати...
На ті співи комарі –
Прилітали на зорі...
Тільки сядуть співи слухать...
Жабки враз їх – «хап» за вуха!
І чимдуж давай ковтать –
Чудеса!.. Не дать, ні взять!..
Треба, дітки, жабок наших –
Берегти і захищати...
Вони ж нас – без зайвих слів,
Захистять від комарів!..

Колискова

Місяць над нашим віконцем схилився,
Вечір прийшов до двора –
Сонечку, квітам і діткам маленьким...

Спати прийшла вже пора...
Зіроньки казку чарівну розкажуть:
Про дивний сад над Дніпром,
Про землю рідну, і тата, і маму,
Й серце натхнене добром...
Сонечко завтра прокинеться рано,
Гляне на тебе в вікно –?
Ти ж у ві сні підростеш, мій коханий, –
Дуже зрадіє воно.
Виростеш дужим, розумним, сміливим...
Маму свою захистиш...
Ну засипай, захисник мій єдиний,
Як же ти солодко спиш!

☀☀☀ Сонячний зайчик

Зайчик сонячний весною
З дзеркальця зіскочив –
Він погратися зі мною
Дуже – дуже хоче...
Тільки я його спіймаю,
Накрию рукою –
Вислизає – вислизає...
Й сідає на шию...
І на спину, і на руки,
І на ніс сідає –
Бешкетує зайчик доки...
Сонце в небі сяє...
А як сонце йде за хмарку...
Зайчик завмирає...
Залізає пустун в шпарку –
І відпочиває!!!?

6 лютого 2007 р.

Колискова дівчинці

Донечко рідна моя,
В небі вечірня зоря...
Нічка в вікно зазира –
Спати малечі пора...
Котик скрутився клубком,
Вкрився пухнастим хвостом –
Ти лиш поглянь, як він спить,
Й тихо у сні муркотить
Зайчик заснув у гаю,
Любить матусю свою...
Ненька його укрива –
Спати маленьким пора...

2005 р.

Вербова гілка

На дворі яскраве сонце...
Хто ж то стукає в віконце?
То мала вербова гілка
Викликає в двір Данилка.
Вся в мереживі веснянім
З м'яких котиків духмяних –
Вибігай вже, годі спати,
Треба весну зустрічати!
Глянь в бруньках дерева вбрані,
Не качайся на дивані...
Повернулися лелеки,
Принесли весну здалеку.
Принесли на крилах мрію,

Подивись як сонце гріє...
Ну виходь, виходь, Данилу –
Жде тебе вербова гілка!!!

Ну скуштуй!

Стигла ягідка малини
В сад Данилка заманила,
Підставля рожеві щічки –
Ну скуштуй, я не порічки.
У мені всі барви літа –
Я малинка соковита...
Ну скуштуй не пошкодуєш
Щедрість літечка відчуєш!
Їж, Данилку, не соромся –
Щедрий дар Ярила – Сонця,
Щедрість Матінки Землиці,
Й Дани, чистої водиці...

□□□□ Зоря

На бабусинім подвір'ї,
Кізонька зростає:
Чорна-чорна, лиш на лобі
Зірку білу має...
Тонкі ніжки, довга шийка,
Й коротенький хвостик –
Що ми з нею витворюєм...
Як приходжу в гості...
Вона бігає і скаче,

Й ріжки наставляє,
І за мною, і від мене –
Цілий день гасає...
За її веселий гонор,
І за добру вдачу,
Я травичку їй приношу,
Ще й хлібець в придачу...
За ту цяточку біленьку,
Що на лобі в неї...
Ми з бабусею її –
Кличемо Зорею.

□□□□ 12 Місяців

Січень

Січе в обличчя білий сніг...
Але й свята веселі –
Пісні – щедрівки, Новий рік
Приходять у оселі...

Лютий

Старий, похмурий місяць лютий...
Морозить, віє, хурделить...
Спитає завжди у що взутий –
Гуляти босим не велить.

Березень

Берізка білим вже пора
Від сплячки прокидатись...
Поглянь весна, весна прийшла –
Вставайте, годі спати!

Квітень

Першу квітку, першу пташку,
Котики вербові...
Квітень щедро подарує –
Бо ж весна на дворі.

Травень

Травичка зелена, дерева в цвіту,
І ластівка ловить комах на льоту,
І теплі світанки, і ягоди перші –
У травні приходять у край наш нарешті.

Червень

Купальська ніч – чарівніша з ночей...
Тож не ховай замріяних очей...
Сам Бог Купайло у танок веде...
У Ніч Купальську – папороть цвіте!..

Липень

Налитий колос обважнів,
Схилився і чекає жнив...
Коротша день, тож треба поспішати –
Збирати хліб і сіно жати.

Серпень

І квіти, й мед, і яблука румяні...
Приходить Спас, а з ним плоди духмяні...
І виноград, і овочі у полі...
Розщедривсь серпень - усього доволі!

Вересень

В перший клас крокують дружно
Школярі малі,
І кричить за гаєм тужно –

Плачуть журавлі...

Жовтень

В жовтий лист дерева вбрані,
День прокинувся в тумані,
День коротша, баби літо...
Сіє дощик, як крізь сито.

Листопад

Пада лист, пада лист...
Бо прийшла Покрова,
І збирається у ліс
Мій дідусь по дрова.

Грудень

Лід на річках, і дні холодні
Пташки стривожені, голодні...
День прибуває, й в котрий раз,
Колядки славлять сонце в нас!!!

Про вередливе мишеня

Мишка в нірці заспівала:
«Спи маленьке мишеня»,
Дам тобі шматочок сала
І вареничків горня».
Мишеня не хоче спати
Й ну матусі дорікати:
«Як під писк твій засипать?
Де ти вчилась так співать?»
Мишка мишеня любила,
Тож кобилу запросила

Колисати і співати,
Бо дитя не може спати.
«І-го-го, ірже кобила –
Спи-засни, дитинко мила,
Повернись на правий бік
Дам з вівса смачний пиріг».
Вереда не хоче спать,
Й нумо знов вередувати:
«Хіба так співати маєш?
Співом цим лише лякаєш...
Знов побігла мишка-мати
Стала кішку в няньки звгати,
Колихати і співати,
Бо дитя не може спати.
Тихо киця муркотіла,
Маля спати захотіло,
Небезпеки не відчуло,
Пригорнулось і заснуло...
Рано-вранці мати встала,
Все в горня хутенько склала...
Кличе мишеня, гукає,
В усі шпарки заглядає...
Під приємний ніжний спів
Мишенятко котик з'їв.
Не завжди приємне, дуже
Є корисним, милий друже.

10.03.2008 р.

□□□□□□ **Стародавня**
Козацька колискова
□□□□□□ **(моя обробка)**

Спи, маленький козачок,
Повертайся на бочок.
Люлі-люлі, мама засинає,

Спи, козаче, кінь твій почекає.

Приспів: /А в Купальську тиху ніч
Ми поїдемо на Січ
Кошовий нам дасть медовий пряник./ 2р.

Спи, козаче, треба спати.
Зайчик спить і вовчик братик.
Грає синій водограй,
Казка л'ється через край,
Люлі-люлі, баю-бай-бай.

Приспів:
Спи, козаче, в бій ще рано,
Ще малі твої гетьмани.
Знаю станеш за державу,
Не зганьбиш козацьку славу.

Приспів:
Люлі-люлі, баю-бай-бай,
В сні прийде козак Мамай.
Принесе тобі в дарунок
Чарівних казок пакунок.

А в Купальську тиху ніч
Ми поїдемо на Січ
Кошовий нам дасть медовий пряник./ 2р.

Джерело: Зубкова С.О. Поезія козацького краю [Текст] / С.О. Зубкова – Нікополь. 2009 – 136 с.

Переведення в електронний вигляд: Мирончук М.С

На нашому сайті Ви маєте змогу ознайомитися з творами письменників та поетів Нікопольщини:

- [Нікополь літературний](#)

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт](#)

обов'язкове